

[Dahlggaard.]

der gik igennem denne Debat? Det blev jo den Dag udtrykt med forskellige Ord, men dog dækkende den samme Mening. Disse Hovedsynspunkter kan vel udtrykkes netop saaledes: En Fordømmelse af den tidligere Handelsministers Dispositioner med Hensyn til Udbetaling af Dobbeltthonorarer til Handelsministeriets Embedsmænd og med Hensyn til Udbetaling af Honorar til Nationalbankdirektør Green; og dernæst en Understregning af, at Handelsministeriets Departementschefs Stilling i Afviklingskassen rejste og maatte rejse Spørgsmaalet om Betjeningen af, at de rette Grænser drages, som jeg før sagde, mellem Statsadministration og Erhvervsinteresser.

Med denne Henvisning kommer man da til den anden Del, som Dagsordenen giver Udtryk for, og jeg maa vel have Lov til at forstaa det saadan, at Dagsordenen ved det Ønske, den udtaler, i Virkeligheden samtidig indirekte fastslaar, at for Fremtiden bør en Regering ikke paa egen Haand handle saaledes, som den daværende Handelsminister her har gjort.

Jeg lagde Mærke til, at i Dag kom det igen frem fra den højtærede Handelsministers Side, at hele dette Forhold var godkendt af Firemandsudvalget. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette, jeg pegede paa forleden, at det er bestridt af flere af dem, der er Medlemmer af Udvalget. Det er bestridt af det ærede Medlem Hr. Pitzner, hvis Ord utvivlsomt i denne Forbindelse nok staar til Troende. Men endvidere tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at der jo faktisk foreligger godtgjort, at Firemandsudvalget ikke paa nogen Maade har fastslaet, at man var enig deri. Vi ved, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen var Medlem af Firemandsudvalget, og derefter skulde altsaa det ærede Medlem have været med til at fastslaa, at det var rigtigt. Ikke desto mindre har det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen i Finansudvalget været med til at beklage Dobbeltthonorarerne, og det maa vel være ud fra det Synspunkt, at det ærede Medlem ikke i Forvejen har godkendt dem.

Jeg vil endvidere gerne til den højtærede Ministers Bemærkninger her i Dag angaaende de Angreb, der er rettet paa Embedsmændene, gøre opmærksom paa, at jeg under Debatten den 18. Januar udtrykkeligt fremhævede, at hvad jeg i denne Forbindelse fremsatte, var ikke et Angreb paa Embedsmændene. Folketinget har at henholde sig til den Minister, som har Ansvaret.

Jeg maa dog dertil endnu føje et Ord, ogsaa i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs Bemærkninger, om Firemandsudvalgets Kompetence. Jeg skal gøre det højtærede Folketing opmærksom paa, at den eneste Maade, hvormed man kan begrunde, at man i en saadan Bevillings sag gaar til Firemandsudvalget, er, at man siger, at disse Penge ikke skal udbetales direkte af Statskassen, men skal betales af Landmandsbanken. Men saa, siger jeg, er vi ude i det fuldkommen sofistiske. Landmandsbankens Underskud betales af Statskassen, og derfor tillader jeg mig at mene, at den Vej, man maa gaa; naar Statskassen skal udbetale Penge, nemlig til Finansudvalget, maa man selvfølgelig ogsaa gaa, naar Pengene udbetales gennem en Institution, hvis Underskud man ved Statskassen skal betale.

Jeg finder det overordentlig vigtigt, at man fra de to ærede Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, har fremsat denne Paastand paa Overgang til Dagsorden. Det er overmaade vigtigt, at man nu erkender fra de to Regeringspartiers Side, at denne Sag maa give Anledning til, at nye og faste Regler skabes.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at det jo er en Sag, der meget ofte har beskæftiget Rigsdagen, men som Rigsdagen i Virkeligheden aldrig har løst. Jeg erindrer om, at Rigsdagen tog denne Sag op i Aarene efter Katastrofen i 1908, tog Sagen op i den Forstand, at daværende Konseilspræsident Zahle nedsatte en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Tjenestemænds Bivirksomhed. Det gav Anledning til en Kommissionsbetænkning, der igen var Grundlaget for et Lovforslag, der fremsattes af daværende Konseilspræsident Klaus Berntsen. I dette Forslag var der en Bestemmelse, som senere baade Folketinget og Landstinget sluttede sig til, men som ikke nogen Sinde kom til at gælde, da Lovforslaget aldrig blev gennemført; denne Bestemmelse gik ud paa, at hvert Ministerium skulde aarligt tilstille Statsministeren en Fortegnelse over de Tillæg, Lønninger og Honorarer, der er meddelt Tjenestemænd i Aarets Løb, og derefter skulde Statsministeren lade denne Meddelelse gaa videre til Rigsdagen; samtidig indeholdtes der i Lovforslaget Bestemmelse om, at Statsministeren hvert Aar skulde offentliggøre, hvilke Rigsdagsmænd Regeringen i det forløbne Finansaar havde udnævnt til Embedsmænd eller forfremmet indenfor Embedsgeringen, eller hvilke Rigsdagsmænd Regeringen paa anden Maade havde overdraget lønnet Virksomhed.